

Старійшина Даллін Х. Оукс
3 Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Зцілення хворих

Ми маємо цю силу священства, і всі ми повинні бути підготовлені, щоб належно її застосовувати.

У ці часи, коли у всьому світі панує сум'яття, все більше й більше віруючих звертаються до Господа за благословенням втішення й зцілення. Я хочу говорити з присутніми тут носіями священства про зцілення хворих—завдяки медицині, молитві та благословенню священства.

I.

Святі останніх днів вважають, що потрібно використовувати найкращі доступні здобутки науки й техніки. Ми застосовуємо раціональне харчування, фізичні вправи та інші методи, щоб зберегти здоров'я, і звертаємося по допомогу до фахівців-практиків, наприклад, лікарів чи хірургів, щоб відновити здоров'я.

Використання медицини не суперечить нашим молитвам віри і покладанню на благословення священства. Коли хтось звертався з проханням дати благословення священства, Бригам Янг питав: “А ви пробували лікуватися?” Тим, хто відповідав заперечно, кажучи: “Ми хочемо, щоб старійшини поклали на нас руки, і ми маємо віру, щоб бути зціленими”, Президент Бригам Янг відповідав: “Це зовсім несумісно з моєю вірою. Якщо ми хворі і

просимо Господа зцілити нас і зробити все для нас, що необхідно зробити, то, відповідно до мого розуміння євангелії спасіння, з таким же успіхом я міг би просити Господа виростити мою пшеницю та кукурудзу без того, щоб я сам зорав землю і засіяв її. Як на мене, спочатку мені потрібно полікуватися всім, про що тільки мені вдалося б дізнатись, а [потім] попросити Небесного Батька... освятити всі мої зусилля для зцілення мого тіла”¹.

Звичайно ж ми не чекаємо, щоб спробувати всі методи лікування, щоб вже потім молитися у вірі або звернутися за благословенням священства. Під час нещасних випадків молитви і благословення є першочерговими. Найчастіше ми вдаємося до всіх засобів одночасно. Це відповідає вченням з Писань стосовно того, що нам потрібно “молитися завжди” (УЗ 90:24) і що все має робитися з мудрістю й за порядком².

II.

Ми знаємо, що молитва віри, промовлена вдома на самоті чи у місцях поклоніння, може сприяти зціленню хворого. У Писаннях часто вказується на силу віри у зцілення людини. Апостол Яків навчав: “Моліться один за одного, щоб вам уздоровитись” і додав: “Бо дуже могутня ревна молитва праведного” (Яків 5:16). Коли жінка, яка торкнулася Ісуса, була зцілена, Він сказав їй: “Твоя віра спасла тебе!” (Матвій 9:22)³. Так само й Книга Мормона навчає, що Господь “діє силою, згідно з вірою дітей людських” (Мороній 10:7).

Нещодавнє загальнонаціональне опитування виявило, що майже 8 з 10 американців “вірять, що чудеса відбуваються і сьогодні, як і в давні часи”. Третина опитаних сказала, що вони “відчули на собі божественне зцілення або були його свідками”⁴. Багато святих останніх днів самі пізнали силу віри у зцілення хворих. Ми також чули про такі випадки поміж віруючими в інших церквах. В одній з газет штату Техас чоловік написав про таке чудо. Коли одній п’ятирічній дівчинці стало важко дихати і її почало лихоманити, батьки швидко відвезли її до лікарні. Поки вони приїхали туди, її нирки й легені вже не функціонували, температура підскочила до 41,7° С, її тіло побagrовіло і вкрилося фіолетовими плямами. За словами лікарів, вона помирала від шоку токсичного синдрому, природа якого невідома. Коли новина дійшла до сім’ї та друзів, богобоязливі люди почали молитися за дівчинку і спеціальну молитву було проголошено в їхній протестантській общині в Уейко, Техас. Дивовижно, але дівчинка раптом повернулася від краю смерті до життя. Її виписали з лікарні трохи більше, ніж через тиждень. Її дід написав: “Вона—живе підтвердження того, що Бог таки відповідає на молитви і творить чудеса”⁵.

Дійсно, як навчає Книга Мормона, Бог “явить Себе всім тим, хто вірить у Нього, силою Святого Духа; так, кожному народу, коліну, язичку і всім людям, творячи могутні чудеса... серед дітей людських згідно з вірою їхньою” (2 Нефій 26:13).

III.

Для всіх слухачів: дорослих, хто є носіями Мелхиседеківського священства, і молодих чоловіків, які невдовзі отримають цю силу,—я зосереджусь у своєму виступі на благословенні зцілення, яке здійснюється силою священства. Ми маємо цю силу священства, і всі ми повинні бути підготовлені, щоб належно її застосовувати. Зростаюча кількість природних катастроф і фінансових труднощів вказує на те, що в майбутньому ця сила буде нам потрібна навіть більше, ніж у минулому.

У багатьох місцях Писань ми читаємо, що слуги Господні “кластимуть руки на хворих,—і добре їм буде” (Марк 16:18)⁶. Відбуваються чудеса, коли для благословення хворих застосовується влада священства. Я бачив ці чудеса. І в юності, і в зрілому віці я бачив зцілення такі ж дивовижні, як і згадані в Писаннях, а також бачені багатьма з вас.

Є п’ять складових у використанні влади благословляти хворих: (1) помазання, (2) запечатання помазання, (3) віра, (4) слова благословення і (5) воля Господа.

Помазання

У Старому Завіті часто згадується помазання олією як частина благословення, що надається владою священства⁷. Помазання свідчило про освячення⁸ і могло також розглядатися як символ благословень, що зливаються з небес в результаті цієї священної дії.

У Новому Завіті ми читаємо, що апостоли Ісуса “оливою хворих багато намащували—і вздоровляли” (Марк 6:13). У Посланні Якова вказано роль помазання по відношенню до інших складових благословення зцілення, що виконується владою священства:

“Чи хворіє хто з вас? Хай покличе пресвітерів Церкви, і над ним хай помоляться, намастивши його оливою в Господнє ім’я,

І молитва віри вздоровить недужого, і Господь його підійме” (Якова 5:14–15).

Запечатування помазання

Якщо людина була помазана владою Мелхиседеківського священства, це помазання тією ж владою і запечатується. Запечатати щось—це значить підтвердити, пов’язати з призначеною метою. Коли старійшини помазують хвору людину і запечатують це помазання, то вони відчиняють для Господа отвори небесні, щоб Він пролив благословення, які Він бажає дати враженій хворобою людині.

Президент Бригам Янг навчав: “Коли я кладу руки на хворого, я сподіваюсь, що зцілююча сила і вплив Бога передадуться через мене страждальцю і хвороба покине його... Коли ми підготовлені, коли ми—святі посудини перед Господом, струмінь сили від Всемогутнього може пройти крізь виконавця обряду до організму страждальця, і хворий зцілюється”⁹.

Хоч нам відомо багато випадків, коли люди, яких благословляли владою священства, зцілювалися, ми все ж рідко коли говоримо про ці зцілення привселюдно на зборах, бо в сучасному одкровенні для нас є застереження, щоб ми “ані вихвалялися цим, ані говорили про це перед світом;

бо це дається [н]ам на користь і на спасіння” (УЗ 84:73).

Віра

Віра є необхідною для зцілення небесними силами. Книга Мормона навіть навчає, що “якщо не буде віри серед дітей людських, Бог не зможе творити ніякого чуда серед них” (Етер 12:12)¹⁰. У своєму пам’ятному виступі про благословення хворих Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Потреба у вірі часто недооцінюється. Часто здається, що хворий і його сім’я цілком покладаються на силу священства та дар зцілення, який, як вони сподіваються, може бути у братів, які дають благословення, насправді ж більша відповідальність лежить на тому, кого благословляють. ... Важливішим елементом є віра людини, якщо та людина свідомо і відповідальна. Господар так часто повторював слова “Твоя віра спасла тебе!” [Матвій 9:22], що вони майже стали рефреном”¹¹.

Президент Кімбол навіть зауважив, що “надто часто благословення хворого може вказувати на відсутність у нього віри або на те, що хворий намагається перекласти

відповідальність за розвиток своєї віри на старійшин, а не взяти її на себе”. Він розповів про одну вірну сестру, яка отримала благословення священства. Коли наступного дня її запитали, чи не хоче вона, щоб її благословили знову, вона відповіла: “Ні, мене ж уже помазали і благословили. Обряд виконано. А тепер я маю заявляти про своє право на благословення через свою віру”¹².

Слова благословення

Ще однією складовою благословення священства є слова благословення, які промовляються старійшиною після запечатуння. Ці слова можуть бути дуже важливими, однак їхній зміст не є суттєвим і вони не записуються, щоб зберігатися в записках Церкви. У деяких благословеннях священства, наприклад, патріаршому благословенні, сказані слова є самою суттю благословення. Але у благословенні зцілення є інші складові—помазання, запечатання, віра і воля Господа,—які є цими суттєвими елементами.

В ідеальному випадку, старійшина, який виконує обряд, має бути настільки в гармонії з Духом Господа, що він

буде знати волю Господа і проголосить її у словах благословення. Президент Янг навчав носіїв священства: “Ваш привілей і обов’язок—жити так, щоб ви могли розпізнавати, коли вам прорікається слово Господнє і коли вам відкривається задум Господній”¹³. Коли це стається, промовлене благословення виповнюється буквально й дивовижно. У деяких надзвичайних випадках я відчував саме таке натхнення, даючи благословення зцілення, і я знав: те, що я казав, було волею Господа. Однак, як і більшість з тих, хто дає благословення зцілення, я часто борюся з непевністю—які саме слова мені слід казати. У різних випадках кожний старійшина відчуває підвищення і пониження свого рівня чутливості до підказок Духа. Кожний старійшина, який дає благословення, знаходиться під впливом того, що він бажає людині, яка страждає. Ці та інші земні недосконалості можуть впливати на те, які слова ми будемо казати.

На щастя, слова, які промовляються під час благословення зцілення, не впливають на сам ефект зцілення. Якщо достатньо віри і якщо Господь цього хоче, хвора людина буде

зцілена або благословенна незалежно від того, скаже ці слова чи ні той, хто благословляє. І навпаки, якщо той, хто благословляє, піддається особистому бажанню або через свою недосвідченість дає накази або каже слова благословення, що переходять міру того, що Господь вибирає дати людині відповідно до її віри, його слова не збудуться. Отже, брати, жодний старійшина ніколи не повинен сумніватися, брати йому участь у благословенні зцілення чи ні тільки тому, що він не знатиме, що сказати. Слова, сказані при благословенні зцілення, можуть надихнути й активізувати віру тих, хто чує їх, але ефект самого благословення залежить від віри і Господньої волі, а не від слів, які промовляються старійшиною.

Воля Господа

Молоді і старші чоловіки, будь ласка, зверніть особливу увагу на те, що я зараз скажу. Застосовуючи безперечну силу священства Бога і високо цінуючи Його обіцяння—що Він почує молитву віри і відповідь на неї,—ми завжди повинні пам'ятати, що віра і зцілююча сила священства не можуть дати результат, який би протирічав волі Того, Чийм священством воно є. Цього принципу ми навчаємося з одкровення, в якому вказано, що старійшини Церкви

будуть класти свої руки на хворих. Господнє обіцяння полягає в тому, що “того, хто має віру в Мене, щоб бути зціленим, і не призначений до смерті, буде зцілено” (УЗ 42:48; курсив додано). Так само в іншому сучасному одкровенні Господь проголошує, що коли хтось “просить згідно з волею Бога... робиться саме так, як він просить” (УЗ 46:30)¹⁴.

З усього цього ми дізнаємося, що слуги Господа, застосовуючи Його божественну силу—навіть при наявності в людини достатньої віри, щоб бути зціленою,—не можуть дати благословення священства, яке б гарантувало їй зцілення, якщо на те зцілення немає Господньої волі.

Ми, діти Бога, знаючи про Його велику любов і Його неосяжне знання того, що є найкращим для нашого вічного добробуту, довіряємо Йому. Перший принцип евангелії—віра в Господа Ісуса Христа, а віра—це довіра. Я відчув довіру до слів мого двоюрідного брата, які він сказав на похороні дівчинки-підлітка, що померла від тяжкої недуги. Він сказав слова, які спочатку розчарували, а потім надихнули мене: “Я знаю: на те, щоб вона померла, була воля Господа. Її добре лікували. Їй давали благословення священства. Її ім'я подавали в храм для молитви. Було промовлено сотні молитов, щоб вона

одужала. І я знаю, що в цієї сім'ї достатньо віри, щоб вона була зцілена, якби тільки не воля Господа забрати її додому у цей час”. Я відчув таку ж довіру до Бога і в словах батька іншої незвичайної дівчинки, яка нещодавно померла у підлітковому віці через рак. Він сказав: “Наша сім'я вірить в Ісуса Христа, і це не залежить від наслідків”. Ці вчення є для мене істинними. Ми робимо все можливе для зцілення дорогих нам людей, а потім віддаємо все в руки Господа.

Я свідчу про силу священства Бога, про силу молитви віри і про істинність цих принципів. А сильніше за все я свідчу про Господа Ісуса Христа, Чийми слугами ми є, Чие Воскресіння дає нам запевнення у безсмерті і Чия Спокута дає нам можливість вічного життя—найвеличнішого з усіх дарів Бога, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Discourses of Brigham Young*, ed. John A. Widtsoe (1954), 163.
2. Див. Мосія 4:27.
3. Див. також Марк 10:46–52; Лука 18:35–43.
4. US Religious Landscape Survey: Religious Beliefs and Practices: Diverse and Politically Relevant. (The Pew Forum on Religion and Public Life, June 2008), 34, 54, <http://religions.pewforum.org/reports#>.
5. Див. Steve Blow, “Sometimes, ‘Miracles’ Are Just That,” *Dallas Morning News*, Jan. 30, 2000, 31A.
6. Див. також Матвій 9:18; Марк 5:23; 6:5; 7:32–35; 16:18; Лука 4:40; Дії 9:12, 17; 28:8; Учення і Завіти 42:44, 48; 66:9.
7. Див., наприклад, Вихід 28:41; 1 Самуїла 10:1; 16:13; 2 Самуїла 5:3.
8. Див. Левит 8:10–12.
9. *Учення Президентів Церкви: Бригам Янг* (1997), с. 252; також див. Рассел М. Нельсон, “Не довіряйте раменю плоті”, *Ліягона*, бер. 2010 р., с. 24; Gordon B. Hinckley, (1997), 474.
10. Див. також 1 Нефій 7:12; Учення і Завіти 35:9.
11. “President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick,” *Tambuli*, Aug. 1982, 36–37.
12. *Tambuli*, Aug. 1982, 36.
13. *Учення Президентів Церкви: Бригам Янг*, с. 68.
14. Див. також 1 Івана 5:14; Геламан 10:5.